तेचत्रिलोचनंवीक्ष्यजाताश्चर्याः प्रणेमुरित्युत्तरेणान्वयः ॥ २४ ॥ तप्तहेमराशिसदृशकांतिम् शितिर्नीलःकंठोयस्यतम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ वेदिष दोबर्हिषदश्चिकीर्षितंभगवदाराधनंविदितम् ॥ २७ ॥ अनुग्रहकारणमाह यःसाक्षाद्वासुदेवंप्रपन्नःसहिमेप्रियः कथंभूतम् रंहसःसूक्ष्मात्त्रिगुणात्प्र धानात् जीवसंज्ञितात्पुरुषाच्चपरं प्रकृतिपुरुषयोर्नियंतारमित्यर्थः॥२८॥ तत्किंतस्यमहत्तमत्वादित्याह स्वधर्मनिष्ठःपुमान्बहुभिर्जन्मभिर्विरिंचतां प्राप्नोति ततोऽपिपुण्यातिशयेनमामेति भागवतस्तु अथदेहांतेअव्याकृतंप्रपंचातीतंवैष्णवंपदमेति यथाऽहंरुद्रोभूत्वाऽधिकारिकवद्वर्तमानःविबुधा

तर्ह्येवसरसस्तस्मान्निष्क्रामंतंसहानुगम्॥ उपगीयमानममरप्रवरंविबुधानुगैः ॥ २४॥ तप्तहेमनिकाया भंशितिकंठंत्रिलोचनम् ॥ प्रसादसुमुखंवीक्ष्यप्रणेमुर्जातकौतुकाः॥ २५॥ सतान्प्रपन्नार्तिहरोभगवान्ध र्मवत्सलः ॥ धर्मज्ञान्शीलसंपन्नान्प्रीतःप्रीतानुवाचह ॥ २६॥ श्रीरुद्रउवाच यूयंवेदिषदःपुत्राविदितंवश्चिकीर्षितम्॥ अनुग्रहायभद्रंवएवंमेदर्शनंकृतम्॥ २७॥ यःपरंरंहसःसाक्षात्त्रिगुणाज्जीवसंज्ञिता त्॥ भगवंतंवासुदेवंप्रपन्नःसप्रियोहिमे॥ २८ ॥ स्वधर्मनिष्ठःशतजन्मभिःपुमान्विरिंचतामेतिततःपरंहि माम्॥ अव्याकृतंभागवतोऽथवैष्णवंपदंयथाऽहंविबुधाःकलाऽत्यये॥ २९॥ अथभागवतायूयंप्रियास्थ भगवान्यथा॥ नमेभागवतानांचप्रेयानन्योऽस्तिकर्हिचित्॥ ३० ॥ इदंविविक्तंजप्तव्यंपवित्रंमंगलंपरम् निःश्रेयसकरंचापिश्रूयतांतद्वदामिवः ॥ ३१ ॥ मैत्रेयउवाच इत्यनुक्रोशहृदयोभगवानाहतान्शि वः॥ बद्धांजलीन्राजपुत्रान्नारायणपरोवचः॥ ३२॥ श्रीरुद्रउवाच जितंतेआत्मवित्त्वुर्यस्वस्तयेस्वस्ति रस्तुमे॥ भवताराधसाराद्धंसर्वस्माआत्मनेनमः॥ ३३॥

देवाश्चाधिकारिकाःकलात्ययेअधिकारांतेलिंगभंगेसत्येष्यं ति॥२९॥ अथभागवतत्वाद्यूयंमेप्रियाःस्थ भवद्भिरपिमयिप्रीतिःकार्येत्याशयेनाह मेमदन्योभागवतानांचप्रेयान्नास्ति ॥३०॥ अतइदंजप्तव्यंश्रू यतामिति विविक्तमसंकीर्णंयथाभवति ॥ ३१॥ सृष्ट्यादौब्रह्मणासृष्ट्वापुत्रेभ्यःप्रोक्तमिष्टदम् स्तोत्रंप्राहप्रचेतोभ्यःकृपयाभगवान्शिवः ॥ ३२ ॥ तेजितंतवोत्कर्षः आत्मवित्त्वुर्याणांस्वस्तयेशोभनसत्तायै स्वानंदलाभायेत्यर्थः अतोमेस्वस्तिःस्वानंदसत्ताऽस्तु ननुममोत्कर्षोमदर्थएवकिंनस्यात्त त्राह भवताराधसास्वानंदरूपेणराद्धंसिद्धं त्वंपरमानंदरूपेणैवनित्यंस्थितइत्यर्थः अतएवंभूतायात्मनेतुभ्यंनमः सर्वस्मैसर्वरूपायच ॥ ३३ ॥